

Próba Wędrownicza

WYJDŹ W ŚWIAT, ZOBACZ, POMYŚL, POMÓŻ, CZYLI DZIAŁAJ!

Próba Wędrownicza jest próbą, którą przechodzi każdy, kto chce zostać wędrownikiem. Jest ona stałym elementem wejścia do grupy wędrowników, niezależnie od tego czy mamy do czynienia z osobą, która przyszła z drużyny starszo harcerskiej, czy z osobą, która dopiero rozpoczyna swoją harcerską przygodę.

Przewidziana jest dla osób w wieku 16 lat i więcej. Celem próby jest poznanie idei wędrowniczej w praktyce i zasad funkcjonowania w zespole wędrowniczym. Próba wędrownicza ma być motywatorem do podjęcia dalszego działania w drużynie wędrowniczej. Czas trwania powinien być nie większy niż 6 miesięcy.

Wymagania:

- Rozumiem, do czego zobowiązuje mnie Kodeks Wędrowniczy,
- Znam symbolikę Wędrowniczej Watry,
- Podjąłem stałą służbę na rzecz środowiska działania,
- Rozwija swoje zainteresowania, zdobywa uprawnienia państwowe, odznaki, bierze udział w kursach i szkoleniach,
- Dbam o swój rozwój duchowy,
- Zdobyłem/a dwie sprawności trzeciej gwiazdki lub jedną sprawność mistrzowską.,
- Wykonałem jedno (lub dwa, trzy) zadania o charakterze wyczynu,
- Postępuję zgodnie z Prawem Harcerskim i Prawem Wędrowniczym, znam ideę wędrowniczą,
- Dbam o rozwój i honor swojego środowiska,
- Jedno zadanie wymyślone przez drużynowego/drużynową (Tu liczę na kreatywność z waszej strony, jakieś konkretne zadanie).

Prawo Wędrownicze

1. Wędrownik jest zawsze gotów pełnić służbę w dobrej sprawie, nie opuści nikogo w potrzebie, chętniej daje niż bierze.
2. Wędrownik jest odważny i sprawiedliwy, mówi prawdę, wiernie dotrzymuje danego słowa, sumiennie spełnia swoje obowiązki.
3. Wędrownik daje dobry przykład innym.
4. Wędrownik kocha swoich najbliższych, z miłością buduje swój rodzinny dom, uczciwą pracą zarabia na jego utrzymanie.
5. Wędrownik w każdym szanuje Człowieka, a za brata uważa każdego innego skauta, ma przyjaciół na całym świecie.
6. Wędrownik chroni życie w każdej jego postaci, jest przyjacielem zwierząt i obrońcą przyrody.
7. Wędrownik jest pogodny, ma silną wolę, nie zniechęca się, z uśmiechem pokonuje trudności.
8. Wędrownik wymaga od siebie więcej niż od innych, stale pracuje nad sobą eliminując wady i rozwijając zalety charakteru.
9. Wędrownik stale poszerza i doskonali swoją wiedzę i umiejętności, wszystko co robi, wykonuje najlepiej jak potrafi.
10. Wędrownik jest wolny od nałogów pętających ducha i ciało, dba o własne zdrowie i sprawność.

Kodeks wędrowniczy

Być wędrownikiem to niemała sztuka, a dostępna tylko dla tych, którzy posiadają prawdziwie harcerską postawę. Wędrownikowi nie wystarcza znajomość miejsca zamieszkania, wędrownika ciekawi świat, wędrownik, patrząc w swą przyszłość, pragnie odnaleźć własną ścieżkę.

Wędrowanie to znacznie więcej niż przemierzanie kilometrów czy wytrwałość fizyczna. To sztuka wchłaniania życia, które nas otacza, to oczy i uszy otwarte, to tajemnica współodczuwania przyrody i człowieka. Wędrówką nie będzie przyspieszony tupot nóg, nadmiar krzykliwego humoru, lecz właśnie cisza wśród ciszy lasu, skupienie wobec wschodów czy zachodów słońca. To wycucie wędrownik łatwo odszuka w sobie.

Wędrownik – jest zawsze gotów nieść pomoc.

Wędrownik – jest przyjacielem całego świata. Wędrownika ciągnie siła nieprzeparta w dal na coraz to nowe, nieznane szlaki, nie pozwala zastygnać mu w wygodnym, osiadłym życiu, toczącym się zbyt wolno.

Wędrownik – spostrzega urok życia wszędzie, gdziekolwiek się znajdzie, gdyż odkrywa to, czego inni w pozornej monotonii codziennych dni dopatrzeć się nie umieją. Wędrownik zna radość trudnych zwycięstw, urok przyrody, piękno zdobywania samotnie niewydeptanych ścieżek.

Wędrownik – stale uprawia wędrówki, wędruje w zimie, w lecie, na wsi, w mieście, tropi miejsca, gdzie może być pożyteczny. Drogę jego wędrówki wyznaczają wartości zawarte w Prawie i Przrzeczeniu Harcerskim.